

I.1. PRINCIPAT DE CATALUNYA (DOGC GENER A JUNY DE 1989)

per Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap (e. f.) de la Secció d'Us Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

Administració de Justícia

Pel que fa a aquest àmbit cal destacar l'Ordre de 27 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), per la qual s'ofereixen a entitats jurídiques de Dret públic i de Dret privat, mitjançant convocatòria pública, subvencions per a la realització d'estudis, treballs i activitats relacionats amb l'administració de justícia i l'àmbit del dret, ja que en el seu punt 4 es diu el següent:

«Les subvencions seran atorgades preferentment als projectes relacionats amb els estudis, treballs o activitats següents:

»4.1. Els adreçats a afavorir la normalització lingüística a Catalunya en l'àmbit de la Justícia i el Dret (...).»

També cal dir que l'article 7 del Decret 22/1989, de 24 de gener (DOGC núm. 1.110, de 22 de febrer), de reestructuració de la Secretaria General del Departament de Justícia, atribueix al Servei de Secretaria Administrativa les funcions relatives a la normalització lingüística del Departament.

Cultura

En relació amb aquest àmbit, destaquem l'Ordre de 28 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.118, del 13 de març), per la qual es dóna publicitat a la creació del Consorci per a la Normalització Lingüística. Aquesta Ordre anuncia que el Consell Executiu, en la seva sessió dels dies 3 i 11 d'octubre de 1988 va aprovar els Estatuts del Consorci per a la Normalització Lingüística. Aquest Consorci està integrat inicialment per la Generalitat de Catalunya i per una vintena d'entitats locals.

Destaquem així mateix el Decret 84/1989, de 4 d'abril (DOGC núm. 1.132 del 17), i l'Ordre de 17 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.142, de 12 de maig), sobre modificació de l'estructura orgànica del Departament de Cultura a nivell de secció i de negociat, respectivament, ja que despleguen l'organigrama de la Direcció General de Política Lingüística.

Pel que fa a aquesta Direcció General cal esmentar també l'Ordre de 4 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.142, del 12) per la qual es dóna una nova regulació a l'exercici de les seves funcions d'assessorament en afers lingüístics. Aquesta ordre millora tècnicament la de 2 de juliol de 1986 (vegeu la *Crònica* del número 9).

Durant el període que abracem han aparegut, a més, les disposicions següents:

Ordre de 16 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.090, de 9 de gener de 1989), per la qual s'atorga una subvenció a l'Institut d'Estudis Universitaris Josep Trueta per a l'elaboració, l'edició i la difusió de vocabularis d'equivalències català-castellà i castellà-català que incloguin totes les matèries troncales que s'imparteixen en les universitats catalanes.

Ordre de 19 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), per la qual s'aproven les bases per a la concessió de suport a la producció editorial en català i en aranès corresponents als llibres publicats el 1988.

Ordre d'11 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.094, del 18), per la qual s'aproven les bases per a concessió dels Premis de Cinematografia de la Generalitat de Catalunya corresponents a 1989. Vuit dels deu premis són adreçats a fomentar el cinema en català.

Ordre de 24 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.102, de 3 de febrer), de convocatòria de concurs públic per a la concessió d'ajuts econòmics a activitats musicals per l'any 1989. La base 1.5 diu el següent: «Seran criteris preferents per atorgar les subvencions a què fa referència aquesta convocatòria: (...) g) L'ús de la llengua catalana, a tots nivells, en el projecte en qüestió.»

Ordre de 31 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.108, de 17 de febrer) de convocatòria per a la presentació de projectes de normalització lingüística a realitzar per les corporacions locals i organismes que en depenguin durant l'any 1989, i Ordre de 20 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.139, de 5 de maig), per la qual s'amplia el termini per a la presentació d'aquests projectes.

Ordre de 31 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.118, de 13 de març), per la qual es convoca concurs públic a la concessió de subvencions a ajuntaments, organismes que en depenen i altres entitats territorials per a la realització de cursos de català per a adults durant el període gener-setembre de 1989.

Ordre de 7 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.108, del 17), per la qual s'aproven les bases per a la concessió d'ajuts a la producció fonogràfica editada durant l'any 1988. Aquests ajuts, segons l'exposició de motius de l'ordre, volen donar continuïtat als ajuts a la producció fonogràfica catalana i contribuir a l'increment de la producció discogràfica catalana.

Resolució de 8 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.110, del 22), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió d'ajuts a la creació de textos teatrals en llengua catalana.

Resolucions de 20 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.125, de 31 de març, i núm. 1.127, de 5 d'abril), de cessament i de designació, respectivament, de membres de la Xarxa Tècnica de Normalització Lingüística a diversos Departaments de la Generalitat de Catalunya.

Ordre de 23 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.116, de 8 de març), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a iniciatives adreçades a augmentar el coneixement i la presència pública de la llengua catalana. Aquesta convocatòria vol fomentar la creació de serveis lingüístics i la realització d'altres activitats de foment de la normalització lingüística.

Ordre de 24 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.118, de 13 de març), per la qual s'aproven les bases que regiran el Premi Artur Martorell corresponent a l'any 1989 per a obres sobre l'educació en el lleure infantil i juvenil. La base 2 especifica que els treballs que aspirin a aquest premi hauran de ser escrits en català.

Resolució de 3 de març de 1989 (DOGC núm. 1.124, del 29), per la qual es fan públiques les bases per a la concessió de subvencions per a la realització d'activitats de promoció i difusió de la literatura catalana durant l'any 1989.

Ordre de 7 de març de 1989 (DOGC núm. 1.124, del 29), per la qual s'aproven les bases per a la concessió dels premis del llibre de la Generalitat de Catalunya corresponents a 1989. Aquests premis, segons l'exposició de motius de l'Ordre, tenen l'objectiu de fomentar la producció editorial catalana i contribuir a la difusió dels llibres en català.

Ordre de 10 de març de 1989 (DOGC núm. 1.119, del 15), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a llarg-metratges cinematogràfics per a l'any 1989. Aquestes subvencions, segons l'exposició de motius de l'Ordre, es justifiquen per la necessitat que té el cinema català d'un suport especial per a cobrir els costos majors que comporta la producció i la difusió de cinema en llengua catalana. La productora adjudicatària d'una subvenció d'aquesta convocatòria s'obliga, entre altres coses, a explotar la pel·lícula en la seva versió catalana a tot el territori de Catalunya.

Resolució de 13 de març de 1989 (DOGC núm. 1.126, de 3 d'abril), de convocatòria de concurs públic per a la concessió d'ajuts a propostes de creació literària en llengua catalana en tots els gèneres, modalitats i suports, per a l'any 1989.

Ordre de 16 de març de 1989 (DOGC núm. 1.126, de 3 d'abril) de convocatòria de concurs públic per atorgar ajuts a treballs sobre terminologia catalana.

Ordre de 21 de març de 1989 (DOGC núm. 1.125, del 31) de convocatòria de premis a empreses fonogràfiques per accions realitzades durant l'any 1989. Aquests premis volen estimular i donar suport a la producció fonogràfica catalana.

Resolució de 22 de març de 1989 (DOGC núm. 1.129, de 10 d'abril), per la qual es fa pública la convocatòria per a la concessió dels VIII Premis de Literatura Catalana. L'annex 2 d'aquesta resolució estableix que només podran optar als premis les obres originals en llengua catalana.

Resolució de 28 de març de 1989 (DOGC núm. 1.130, de 12 d'abril), per la qual es fan públiques les bases per a la concessió de subvencions a empreses editorials estrangeres per a l'edició de traduccions a altres llengües d'obres literàries en llengua catalana durant l'any 1989.

Ordre de 4 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.132, del 17) de convocatòria pública per a la provisió, per lliure designació, de la plaça de Subdirector General de Política Lingüística de la Direcció General de Política Lingüística.

Resolució de 17 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.136, del 26), per la qual es fan públiques les bases per a la concessió d'ajuts a la investigació

sobre moviments, obres i autors de literatura catalana contemporània per a l'any 1989.

Ordre de 24 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.141, de 10 de maig), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a curt-metratges cinematogràfics per a l'any 1989. El punt 7 d'aquesta convocatòria estipula que «La productora adjudicatària d'una subvenció s'obliga a complir el següent: a) Explotar els curt-metratges exclusivament en la seva versió catalana al territori de Catalunya».

Ordre de 16 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.150, de 2 de juny), per la qual s'estableix el Programa de difusió àudio-visual del Departament de Cultura. Cita un representant de la Direcció General de Política Lingüística com a membre de la comissió de coordinació d'aquest programa.

Ordre de 15 de juny de 1989 (DOGC núm. 1.161, de 28 de juny), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a corporacions locals i organismes que en depenen per a la realització de cursos de català per a adults durant el període octubre 1989-setembre 1990.

No fan cap referència a la impulsió de l'ús del català les següents disposicions d'aquest Departament:

Ordre de 22 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.090, de 9 de gener de 1989), per la qual s'estableixen amb caràcter general les normes que han de regir els concursos públics per a la concessió de subvencions convocats pel Departament de Cultura.

Ordre de 27 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), per la qual se convoca concurs públic per a la concessió d'ajuts econòmics a activitats teatrals de caràcter professional per a l'any 1989.

Ordre de 27 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a entitats locals i altres ens públics per a la programació d'activitats teatrals i de dansa de caràcter professional durant l'any 1989.

Ordre de 27 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions destinades a la dotació d'infraestructura relacionada amb la dansa per a l'any 1989.

Ordre de 27 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions per a activitats de dansa de caire professional per a l'any 1989.

Ordre d'11 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.093, del 16), per la qual s'aproven les bases per a la concessió dels Premis de Videografia de la Generalitat de Catalunya corresponents a 1989.

Ordre de 20 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.102, de 3 de febrer), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a persones físiques i a entitats privades sense finalitat de lucre per a la promoció a l'exterior de la cultura catalana.

Ordre de 14 de març de 1989 (DOGC núm. 1.124, del 29), de convocatòria per atorgar ajuts a la recerca terminològica.

Ordre de 5 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.132, del 17), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de vuit ajuts per a treballs de sociolingüística.

Resolució de 18 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.139, de 5 de maig), per la qual es fan públiques les bases de la concessió d'ajuts a la creació de guions per a llarg-metratges cinematogràfics per a l'any 1989.

Resolució de 2 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.150, de 2 de juny), per la qual s'atorguen diversos ajuts a la recerca terminològica.

Resolució de 3 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.143, del 17), per la qual es fan públiques les bases per a la concessió d'ajuts a propostes de traducció a la llengua catalana d'obres literàries estrangeres per a l'any 1989. Estableix que «Els ajuts es concediran en funció de les propostes i sempre d'acord amb els criteris següents: a) L'interès de la incorporació al català de l'autor i/o obra literària estrangera i l'enriquiment que pugui reportar a les lletres catalanes».

Ensenyament

Destaquem pel que fa a aquest àmbit el fet que l'Ordre de 17 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.133, de 19 d'abril), per la qual es convoca concurs-oposició per a la provisió de 350 places del cos de professors d'educació general bàsica a Catalunya, gràcies a la modificació de la convocatòria estatal marc d'enguany (vegeu-la a la *Crònica* de l'Estat espanyol), preveu una prova eliminatòria de coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya. Així mateix, l'Ordre de 17 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.133, del 19), de convocatòria per a la realització de proves per a la provisió de 997 places de funcionaris docents del cossos d'ensenyaments secundaris, preveu una prova eliminatòria de comprensió de les dues llengües oficials a Catalunya per a tots els cossos i assignatures.

Pel que fa a la provisió de places vacants dels centres annexos als de

formació del professorat, l'Ordre de 8 de juny de 1989 (DOGC núm. 1.156, del 16), per la qual es convoca el concurs públic de mèrits corresponent, preveu que, en la fase 1, amb una puntuació màxima de cinc punts se'n donin tres per la possessió del diploma de mestre de català o bé un per la del certificat de capacitació de català. Així mateix, moltes de les places vacants exigeixen com a requisit específic el de posseir el títol de mestre de català o el d'haver participat en processos de normalització lingüística.

D'altra banda, tot i que no parla de la llengua, referenciem l'Ordre de 30 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.100, d'1 de febrer de 1989), per la qual es crea, dins el Departament d'Ensenyament, l'Oficina de Cooperació Educativa i Científica amb la Comunitat Econòmica Europea.

Altres disposicions d'aquest període que fan referència a qüestions lingüístiques són les següents:

La Resolució de 7 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.105, del 10) per la qual es dicten les normes de matriculació als centres docents públics i concertats que imparteixen ensenyament primari per al curs 1989-1990, inclou, com en anys anteriors, un punt 4 relatiu a l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística.

L'Ordre de 16 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.131, de 14 d'abril), per la qual es convoca concurs per a l'atorgament de bosses d'estudis a grups d'alumnes de centres docents de Catalunya per a l'aprenentatge actiu d'idiomes.

L'Ordre de 9 de març de 1989 (DOGC núm. 1.124, del 29), per la qual es convoca concurs públic per a l'elaboració i publicació de materials didàctics referits a continguts de geografia, història i trets socioculturals de Catalunya.

Les Ordres de 27 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.139, de 5 de maig), per les quals s'ofereixen ajuts destinats al finançament d'activitats realitzades per associacions, federacions i confederacions d'associacions d'estudiants de centres docents no universitaris la primera, i d'associacions de pares d'alumnes de centres docents no universitaris la segona, afirmen en el seu article 3 que «Per a la concessió de l'ajut econòmic es tindran en compte els criteris següents: (...) 3.5. La utilització del català en les activitats pròpies de l'associació, la federació o la confederació».

L'Ordre de 8 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.145, del 22), de convocatòria de concurs per a la concessió dels premis per a fomentar l'esperit científic del jovent (CIRIT) diu que la presentació dels treballs ha de ser en català.

La Resolució de 12 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.145, del 22), per la qual es convoquen concursos de trasllats entre el professorat d'EGB en

unitats d'EGB i de pre-escolar de centres de localitats de Catalunya de més de 10.000 habitants. Aquesta resolució distingeix entre dos tipus de vacants per raons lingüístiques: les que requereixen del professor titulació de llengua i cultura catalanes i les que no requereixen tal titulació.

La Resolució de 17 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.153, de 9 de juny), per la qual s'obre convocatòria per a la concessió de 100 llicències per a fer estudis sobre matèries directament relacionades amb els llocs de treball docents per al curs 1989-1990, destinades a professors dels cossos i les escales d'ensenyaments secundaris i a professors d'EGB, estableix entre les modalitats previstes, la de llengües estrangeres i la de normalització lingüística referida a l'ús i ensenyament de la llengua catalana al sistema educatiu.

Escola d'Administració Pública de Catalunya

Les convocatòries de cursos relacionats amb la llengua que han aparegut durant el període que analitzem són les següents:

Resolució de 20 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.089, de 4 de gener de 1989), per la qual es fa pública la realització a Tarragona de tres cursos de llengües estrangeres per al personal al servei de la Generalitat de Catalunya.

Resolució de 10 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.097, del 25), per la qual es fa pública la realització de cinc cursos de llengua francesa per al personal al servei de la Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb l'Institut Francès de Barcelona.

Resolució de 14 de març de 1989 (DOGC núm. 1.123, del 22), per la qual es fa pública la realització d'un curs de correcció de textos administratius.

Resolució de 4 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.145, del 22), per la qual es fa pública la realització de 105 cursos de llengua catalana i llenguatge administratiu per al funcionariat i personal al servei de l'Administració de Catalunya.

Funció pública

En aquest àmbit continuem trobant uns nivells molt baixos d'exigència del coneixement de la llengua pròpia de Catalunya, quan no hi ha una simple absència de tota referència. La majoria de convocatòries que hem observat en aquest període fan al·lusió a la mateixa fórmula, la qual d'una

banda no deixa entreveure un sistema efectiu de control dels coneixements lingüístics, i d'altra banda posa en igualtat l'exigència d'una llengua el coneixement de la qual es presumeix segons la Constitució (el castellà) amb la que realment exigeix un control d'aquest coneixement a causa de la possibilitat que hi hagi aspirants que la desconequin (el català).

La fórmula que s'ha consolidat mentre no es resolgui la impugnació de l'article 34 de la Llei de la funció pública és la següent, ja repetida en cròniques anteriors: «D'acord amb el que estableix l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, els aspirants, al llarg de les proves, han de demostrar que estan degudament capacitats en el coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya». Aquesta previsió lingüística apareix en les ordres de 20 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.089, de 4 de gener de 1989), 30 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.093, de 16 de gener de 1989; núm. 1.100, d'1 de febrer; núm. 1.114, de 3 de març; núm. 1.128, de 7 d'abril), 10 i 11 de gener de 1989 (DOGC núm. 1.096, del 23), 10 de febrer (DOGC núm. 1.113, d'1 de març), 12 d'abril (DOGC núm. 1.137, del 28), 19 de juny de 1989 (DOGC núm. 1.159, del 23), de convocatòria de proves selectives per a l'accés als cossos de titulats superiors, diplomats i tècnics especialistes de la Generalitat de Catalunya (arquitectes, enginyers industrials, enginyers de camins, canals i ports, geòlegs, geofísics, enginyers forestals, enginyers agrònoms, enginyers de mines, inspectors de seguretat nuclear i protecció radiològica, biòlegs, psicòlegs, pedagogs, químics, cartògrafs, enginyers tècnics agrícoles, enginyers tècnics forestals, enginyers tècnics de mines, enginyers tècnics industrials, delineants, enginyers tècnics d'obres públiques, arquitectes tècnics, enginyers de telecomunicacions, enginyers aeronàutics, geògrafs, enginyers tècnics en telecomunicacions, grup de serveis penitenciaris, salut pública, veterinaris, assistents socials, patrimoni artístic, arxivers, planificació lingüística i bombers).

Una previsió lingüística similar però més concreta la trobem en la Resolució de 10 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.110, del 22), per la qual es treuen a concurs diverses places vacants de personal facultatiu especialista dels serveis jerarquitzats de les institucions sanitàries de la Seguretat Social dependents de l'Institut Català de la Salut, ja que en el seu punt 9, relatiu al desenvolupament del concurs, es diu el següent: «El desenvolupament del concurs s'ajustarà al que estableix l'Ordre de 18 d'agost de 1986 esmentada, d'acord amb el procediment següent: (...) 9.3. Torn lliure: un cop adjudicades les places del torn restringit de trasllat, el tribunal seleccionarà les corresponents al torn lliure, al qual s'acumularan les places del torn restringit de trasllat no adjudicades. El concurs per torn lliure constarà de dues fases: la valoració de mèrits segons barem i la prova pràctica; la puntuació final estarà determinada per la suma de les qualificacions obtingudes. (...) *Els aspirants hauran d'acreditar en la prova pràctica el coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya.*»

Un altre tipus de previsió lingüística la trobem en l'Ordre d'1 de març

de 1989 (DOGC núm. 1.117, del 10) i en la de 16 de maig del mateix any (DOGC núm. 1.156, de 16 de juny), per les quals es convoquen concursos de mèrits per a la provisió dels llocs de treball corresponents al cos de gestió d'administració de la Generalitat, la primera, i reservats a funcionaris en els serveis perifèrics dependents de la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació, la segona. El punt 4.1.4 de la primera Ordre estableix que «Per la superació i/o aprofitament dels cursos de formació i perfeccionament que s'assenyalen en aquesta base amb caràcter general o els que, si s'escau, figuren en l'annex 2, seguits a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya o en altres institucions oficials, es poden atorgar fins a 4 punts.

»Cursos valorables amb caràcter general:

»Curs de llengua catalana acreditatiu de coneixements equiparables al nivell C o superior, o certificat d'aquests nivells: 2 punts». En la segona Ordre esmentada el coneixement de la llengua catalana pot valorar-se entre 1 i 2 punts com a mèrit no preferent. També trobem valorada la llengua a l'Ordre de 8 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.146, del 24), de convocatòria de concurs de mèrits per a la provisió dels llocs de treball corresponents al cos subaltern d'administració de la Generalitat de Catalunya. S'hi diu el següent: «Cursos valorables amb caràcter general: Curs de llengua catalana acreditatiu de coneixements equiparables al nivell C o superior, o certificat d'aquests nivells: 2 punts.»

Més preocupant és el cas de la Resolució d'11 d'abril de 1989 (DOGC núm. 1.141, de 10 de maig), de convocatòria de proves selectives per a l'accés al grup administratiu de funció administrativa a les institucions sanitàries de la Seguretat Social adscrites a l'Institut Català de la Salut, ja que les bases expressen que «El tercer exercici tindrà caràcter optatiu i els aspirants podran escollir una d'entre les dues modalitats següents: a) Prova pràctica d'informàtica; b) Prova d'idioma català (...) es puntuarà sobre un màxim de 5 punts sense exigir un mínim per aprovat, atès que no té caràcter eliminatori.»

També és preocupant el cas de convocatòries de la Generalitat en què no s'exigeixen cap mena de requisits lingüístics, com és el cas de les següents:

Ordre de 21 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.091, d'11 de gener de 1989), per la qual es convoca concurs de mèrits per a la provisió de vint-i-quatre places, en règim de contracte laboral indefinit, al Departament de Cultura.

Ordre de 13 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.131, de 14 d'abril), per la qual es convoca concurs-oposició per a la provisió de places de personal laboral amb caràcter indefinit per al Departament d'Indústria i Energia.

Ordre de 2 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.143, del 17), per la qual es convoca concurs de mèrits per a la provisió de 50 places en règim de contracte laboral indefinit, al Departament de Justícia.

Ordre de 8 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.142, del 12), de convocatòria de concurs de mèrits per a la provisió de 16 places en règim de contracte laboral indefinit al Departament de Governació.

Ordre de 24 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.156, de 16 de juny), per la qual es convoca concurs de mèrits per a la provisió d'11 places en règim de contracte laboral indefinit al Departament de Justícia.

El Parlament utilitza la fórmula que hem transcrit més amunt a l'usiva a la Llei 30/1984 en l'Anunci de convocatòria (DOGC núm. 1.105, de 10 de febrer de 1989), per a la provisió d'una plaça de xofer/a del Parlament de Catalunya, i en l'Anunci (DOGC núm. 1.125, de 31 de març) de convocatòria lliure per a proveir una plaça de lletrat/ada del Parlament de Catalunya. L'Anunci (DOGC núm. 1.124, de 29 de març de 1989), sobre la convocatòria de tres places de secretari/ària-transcriptor/a del Parlament de Catalunya, per torn lliure, ultra incloure aquesta fórmula, preveu proves eliminatòries que cal fer en català i castellà segons el cas.

Pel que fa a l'Administració local, cal esmentar l'Ordre d'1 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.111, del 24), de modificació de l'Ordre de 7 de novembre de 1988, per la qual es convoca concurs de trasllats per a la provisió dels llocs de treball reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter *nacional*, vacants a les entitats locals de Catalunya, ja que en el barem de la plaça que s'indica s'inclou una valoració del coneixement de la llengua catalana.

Les convocatòries del personal d'administració i serveis de les universitats de Catalunya també inclouen la mateixa clàusula a l'usiva a la Llei estatal de mesures per a la reforma de la funció pública i a la necessitat de demostrar al llarg de les proves el coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya. En aquest període han aparegut convocatòries als DOGC núm. 1.092, 1.110, 1.116, 1.130, 1.138, 1.143, 1.148; 1.152 i 1.153, de 13 de gener, 22 de febrer, 8 de març, 12 d'abril, 3 i 29 de maig i 7 i 9 de juny, respectivament.

Encara en l'àmbit universitari, no fa en canvi cap referència a la llengua la Resolució de 3 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.143, de 17 de maig), per la qual es convoquen proves selectives d'ingrés a l'escala tècnica de gestió de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Radiotelevisió

En aquest àmbit cal anotar els decrets següents:

Decret 79/1989, de 4 d'abril (DOGC núm. 1.130, del 12), de regulació del procés de concessió de la gestió indirecta del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència. Article 6.1: «Les sol·licituds per a les concessions d'emissores comercials i educatives i culturals hauran de reflectir els aspectes següents: (...) g) Memòria àmplia sobre les activitats que durà a terme l'emissora. Aquesta memòria comprendrà (...) Determinació estimativa de les hores de programació en català i castellà que es pretengui realitzar.»

Decret 80/1989, de 4 d'abril (DOGC núm. 1.130, del 12), de regulació del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència: «Article 8. (...) es valoraran conjuntament els aspectes següents: (...) b) El compromís de contribuir al procés de normalització lingüística d'acord amb els objectius i les condicions que estableix la Llei 7/1983, de 18 d'abril, especificant percentatges d'utilització dels dos idiomes oficials a Catalunya. c) Es considerarà preferent la instal·lació d'emissores que realitzin la seva programació en català, en poblacions o zones poc o gens dotades d'emissores pròpies en aquesta llengua.»

Toponímia

En aquest àmbit cal destacar l'Ordre de 20 de desembre de 1988 (DOGC núm. 1.101, de 2 de febrer, reproduïda íntegrament en el BOE núm. 98, de 25 d'abril), per la qual es fa pública la llista dels noms oficials dels municipis de Catalunya, de les seves unitats de població i de les entitats municipals descentralitzades, on per primera vegada es fa un recull extens dels topònims oficials de tots els nuclis de població. Cal lamentar, però, l'existència de noms que o bé no s'ajusten del tot a l'article 12 de la Llei de normalització lingüística (com «el Pago» o «el Condado del Jaruco»), i també caldria cridar l'atenció sobre els perills que comportaria l'extensió del criteri que ha determinat la creació d'alguns d'ells (per exemple, Miami Platja).

En aquest àmbit hem d'incloure també l'article 4 del Decret 49/1989, de 13 de març (DOGC núm. 1.123, del 22, de reestructuració de la Direcció General d'Administració Local, ja que atribueix al Servei de Demarcacions Territorials d'aquesta Direcció General les funcions següents, entre d'altres:

«Donar suport a la Comissió de Delimitació Territorial i exercir la seva secretaria.

»Formar els mapes comarcal i municipal de Catalunya.

»(...)

»Fer el registre de les entitats locals de Catalunya, el seu seguiment, la seva modificació i les relacions amb els òrgans i entitats amb competències concurrents.

»(...).»

Vall d'Aran

En aquest àmbit podem esmentar l'Ordre de 4 de maig de 1989 (DOGC núm. 1.142, del 12), per la qual s'atorga una subvenció al Conselh Comarcau dera Val d'Aran per a la normalització lingüística de l'aranès, i l'Ordre de 9 de juny de 1989 (DOGC núm. 1.156, del 16) per la qual es convoca concurs de mèrits per cobrir les places vacants i de pre-escolar, EGB i educació especial en centres de la Vall d'Aran. La major part de les places convocades en aquesta darrera Ordre requereixen titulació de català i aranès, però hi trobem cinc places convocades que no en requereixen. Segons l'article 11 de la convocatòria, la preferència en l'adjudicació de destinacions en aquest concurs s'establirà d'acord amb la puntuació total obtinguda pels concursants en cadascuna de les dues fases en el procés de selecció, i la segona fase del concurs està constituïda per una prova per demostrar el coneixement de l'aranès d'aquells professors que, amb coneixement oral i escrit de la llengua, no el puguin acreditar documentalment.

Altres àmbits

L'article 9 de l'Ordre de 13 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.113, d'1 de març), per la qual s'ofereixen ajuts per a la realització de conferències, congressos, reunions i simposis científics i humanístics especialitzats durant l'any 1989 diu que «El Departament d'Ensenyament i la CIRIT valoraran conjuntament la importància, l'oportunitat i l'abast nacional i internacional del congrés, la reunió o el simposi (...) així com el fet que en aquestes manifestacions la llengua catalana estigui present als actes, als programes, a les publicacions i activitats en general, excepte quan, pel seu caire internacional, la llengua oficial del congrés o la reunió hagi de ser una altra».

Els Estatuts del Consell dels Col·legis de Veterinaris de Catalunya, la modificació dels quals va ser publicada per l'Ordre de 15 de febrer de 1989 (DOGC núm. 1.119, de 15 de març), disposa en el seu article 2 que «El català és la llengua pròpia del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya. El castellà també és llengua oficial de l'esmentat Consell».

La Llei 1/1989, de 16 de febrer (DOGC núm. 1.109, del 20), de creació de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis aHudeix molt de passada en el seu preàmbul a l'àmbit lingüístic català sense tornar-hi en el seu articulat. Diu el preàmbul que «L'Institut Català d'Estudis Mediterranis es crea amb la voluntat de contribuir a l'estudi i a la difusió de les realitats culturals de l'àrea mediterrània dins la qual Catalunya i els altres territoris de la seva mateixa llengua han interpretat un paper primordial».

La Llei 2/1989, de 16 de febrer (DOGC núm. 1.109, del 20), sobre centres recreatius turístics diu en el seu article 14 que als centres recreatius turístics a què fa referència la Llei, els serà d'aplicació el que disposa l'article 13 de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística. No hi ha cap altra previsió lingüística, en canvi, al Decret 26/1989, de 24 de febrer (DOGC núm. 1.113, d'1 de març), pel qual es convoca concurs públic per a la instal·lació d'un Centre Recreatiu Turístic.

L'Ordre de 13 de març de 1989 (DOGC núm. 1.120, del 17), per la qual s'estableixen els criteris de distribució i el procediment per a la concessió de beques a titulats superiors, destinades a la realització de treballs d'investigació de mercats i d'accions de promoció comercial diu, en el seu article 3, que «Podran sol·licitar beques (...) les persones que reuneixin els requisits següents: (...) g) Tenir suficient coneixement del català i de l'idioma oficial del país de destinació, o bé del que habitualment s'utilitzi en les relacions econòmiques».

L'article 7 del Decret 56/1989, de 13 de març (DOGC núm. 1.128, del 7 d'abril), de reestructuració de l'Institut Català de la Salut, regula una unitat de Serveis Generals, dependent de la Secretaria General de l'Institut, que té la funció d'organitzar, planificar i coordinar, entre d'altres, la confecció d'impresos i publicacions i la correcció de textos en general.

En el mateix sentit, el Decret 137/1989, de 19 de maig (DOGC núm. 1.155, de 14 de juny), de reestructuració de la Secretaria General del Departament d'Economia i Finances atribueix tasques de normalització lingüística interna del Departament. Així, l'article 4.1.b atribueix a la Secció de Règim Interior de la Secretaria Administrativa les tasques de proposta i d'impuls de les mesures de normalització lingüística del Departament i l'execució de les directrius dictades pels òrgans competents a tal efecte, i l'article 7 del mateix Decret atribueix a la Dependència de Serveis Generals la supervisió dins l'àmbit de les delegacions territorials de les mesures de normalització lingüística dictades en relació amb els documents i impresos.

Pel que fa al conflicte positiu de competència núm. 2.055/1988, promogut pel Govern espanyol, en relació amb els articles 2 i 3 del Decret 180/1988, de 27 de juliol, del Consell Executiu de la Generalitat de Ca-

talunya, pel qual es dicten normes sobre la Reglamentació tècnico-sanitària de productes cosmètics, conflicte que ja vam citar en el número anterior, cal dir que la referència del DOGC va sortir en el núm. 1.150, de 2 de juny de 1989.

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE DE GENER A JUNY DE 1989)

per Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Funció pública

En aquest àmbit cal valorar positivament les previsions lingüístiques que conté la Resolució de 6 de febrer de 1989 (BOE núm. 39, del 15), de la Direcció General de la Policia, per la qual es convoca oposició lliure per cobrir places d'alumnes del Centre de Formació, aspirants a l'ingrés en l'escala bàsica, categoria de policia, del Cos Nacional de Policia. A la base 6, que tracta del procés selectiu, hi trobem la possibilitat d'un exercici voluntari d'idiomes: «Els opositors que ho desitgin podran realitzar un exercici escrit de coneixement d'algun dels idiomes següents: català, èuscar, gallec, alemany, francès i anglès. Podrà escollir-se un o diversos idiomes, realitzant aquesta opció en la instància de sol·licitud. Aquest exercici de traducció inversa consistirà a traduir a l'idioma escollit, sense diccionari ni cap text i en un temps màxim de vint minuts, un text en espanyol proposat ques, a través de l'INAP i en col·laboració amb els Centres de Formació de valorarà de 0 a 2 punts per cada una de les llengües examinades.

El Ministeri per a les Administracions Públiques continua recollint en les seves convocatòries una clàusula lingüística imprecisa com la que trobem en l'Administració de la Generalitat i les universitats catalanes, però amb l'agreujant que si bé aquesta es podria interpretar com un requisit per a la superació de les proves, la fórmula del Ministeri remet al procés de formació. Aquesta fórmula és la següent: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'INAP i en col·laboració amb els Centres de Formació de Funcionaris competents, en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les Comunitats Autònomes en les quals obtinguin destinació, un cop nomenats funcionaris de carrera.» La trobem en les convocatòries de places dels següents Butlletins Oficials de l'Estat:

Resolució de 27 de gener de 1989 (BOE núm. 30, de 4 de febrer), de la Secretaria General de Comunicacions per la qual es convoquen proves